

บันทึก

เรื่อง พระประมวลธนสารขอรับเงินเดือนระหว่างมอชาน

๑. กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี โดยหนังสือที่ ฎ.๕๔๖๕/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นในกรณีต่อไปนี้

คณะกรรมการกฤษฎีกา (อนุกรรมการร่างกฎหมายชุดที่ ๑) ได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

๒. พระประมวลธนสาร เดิมรับราชการในตำแหน่งหัวหน้าแผนกการเงินกองคลัง สำนักงานปลัดกระทรวงวัง

๓. เนื่องจากการยุบเลิกตำแหน่ง พระประมวลธนสารจึงได้ถูกสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำนาญ ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๓๘ เป็นต้นไป พระประมวลธนสารได้ทำใบแจ้งความ (รับส่งการ) แบบ ๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๓๘ และได้ส่งมอบงานให้กับหลวงคณิศวาทิน เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๓๘

๔. มีสิ่งของบางอย่างที่ยังมิได้ส่งมอบกัน คือเครื่องราชพัสดุอันมีค่ารวมทั้งบัญชีเครื่องราชพัสดุนั้น ซึ่งอยู่ในตู้ ๓ ตู้และในกำปั่นเหล็กอีก ๒ กำปั่น พระประมวลธนสารได้ขอร้องให้ทางการเปิดตู้ขึ้น แต่ก็ไม่อาจที่จะเปิดได้ เพราะคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้ปิดตราผนึกไว้ ดังนั้นพระประมวลธนสารจึงรักษาลูกกุญแจไว้เพื่อจะได้ปลดเปลื้องความรับผิดชอบของตนในเมื่อจะเปิดตู้และกำปั่นเหล่านั้นออกตรวจ

๕. ต่อมาได้มีการเปิดตู้ต่อหน้าคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ก. เมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๓๘

ข. ตั้งแต่วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๑ ถึงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๑

ค. เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๑

ผลของการเปิดตู้ออกตรวจ ปรากฏว่าพานทองคำลงยาได้ขาดไปจากบัญชี ๑ พานพระประมวลธนสารต้องรับผิดชอบในการที่พานทองคำลงยานี้ขาดไปจากบัญชีและต้องใช้ราคาพานเป็นเงิน ๑,๔๑๐ บาทให้แก่สำนักพระราชวังเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๑

๖. บัดนี้พระประมวลธนสารขอรับเงินเดือนระหว่างเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๓๘ ถึงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๑ ซึ่งพระประมวลธนสารเห็นว่าเป็นเวลาที่ยังต้องรับผิดชอบอยู่ (ในการนี้ผู้ร้องยอมจะเสนอคืนเงินบำนาญที่ได้รับไปแล้วในระยะเวลาที่กล่าวนี้)

๗. คณะกรรมการเรื่องราวจ้างทุกซ์ (ตามหนังสือที่ ๔๗๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒) วินิจฉัยว่าผู้ร้องไม่มีสิทธิที่จะได้รับเงินเดือนตามที่ร้องขอ เพราะผู้ร้องได้ส่ง

มอบหน้าที่เสร็จสิ้นแล้ว ดังปรากฏในใบแจ้งความแบบ ๙ ซึ่งผู้ร้องได้ลงนามไว้เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๗๘ และยังมีเอกสารยืนยันรับรองอีกฉบับหนึ่งซึ่งผู้ร้องได้ลงนามไว้เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๗๘ แต่คณะกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์เห็นว่า สำนักพระราชวังควรจ่ายเงินค่าป่วยการให้แก่ผู้ร้องเฉพาะวันที่มาทำการส่งของตามสมควร (ค่าป่วยการนี้คิดให้วันละ ๒ บาท)

๘. เมื่อพระประมวณธสารได้รับทราบความเห็นของคณะกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์แล้ว ก็ได้คัดค้านโดยยื่นเรื่องราวต่อคณะรัฐมนตรีขอให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาตีความ

๙. ข้อที่พระประมวณธสารอ้างว่า การส่งมอบงานในวันที่ ๒๙ หรือ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๗๘ ยังหาเสร็จสิ้นไม่นั้น น่าจะเป็นความคิดที่เหลวไป

ในฐานะที่เป็นข้าราชการ พระประมวณธสารได้ส่งมอบงานในหน้าที่ราชการเสร็จเด็ดขาดในวันที่ ๒๙ หรือ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๗๘ แล้ว

๑๐. หลักสำคัญมีอยู่ว่า ข้าราชการมีสิทธิที่จะได้รับเงินเดือนตั้งแต่วันที่รัฐบาลแต่งตั้งตน เมื่อถูกสั่งให้ออกรับบำเหน็จหรือบำนาญและได้ส่งมอบหน้าที่เช่นลงนามในใบแจ้งความแบบ ๙ แล้ว ก็หมดสิทธิที่จะได้รับเงินเดือนต่อไป

ในวันทีกล่าวนั้น หน้าที่ของข้าราชการผู้นั้นเป็นอันสิ้นสุดลง ส่วนการที่ข้าราชการผู้นั้นยังรักษาลูกกุญแจกำปั่นหรือตู้บางอย่างไว้เพื่อที่จะปลดเปลื้องความรับผิดชอบของตนนั้น ไม่เป็นข้อที่จะลบล้างหลักสำคัญดังกล่าวมาแล้วได้ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งจะถือว่าข้าราชการผู้นั้นมีหน้าที่ราชการต่อไปหรือมีสิทธิที่จะได้รับเงินเดือนต่อไปหาได้ไม่

๑๑. เพราะฉะนั้นกรรมการร่างกฎหมายจึงเห็นว่า พระประมวณธสารไม่มีสิทธิที่จะได้รับเงินเดือนอีก แต่ควรได้รับค่าเบี้ยเลี้ยงในวันที่มาทำการส่งเครื่องราชพัสดุ (วันละ ๒ บาท)

(ลงนาม) เดือน บุญนาค

(นายเดือน บุญนาค)

เลขาธิการ

คณะกรรมการกฤษฎีกา

สิงหาคม ๒๕๘๓